'Ο Δῆμος Πατρέων ὑπὸ πραγματικὴν χρεωκοπίαν καὶ τὸ προσωπικόν του ζῇ ὑπὸ τὸ φάσμα τῆς πείνης. 'Η Κυβέρνησις, παρ' ὅλας τὰς ἐκκλήσεις, παραμένει ἀσυγκίνητος. Καὶ νὰ σκεφθῇ κανείς, ὅτι προεδρεύει αὐτῆς συμπολίτης!

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Μεγάλη ἡ εὐθύνη τῶν μηχανικῶν καὶ τῶν ἁρμοδίων ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν καταλληλότητα ἢ μὴ ὡρισμένων σχολικῶν κτιρίων μετὰ τοὺς σεισμούς. Καὶ πρέπει σοβαρῶς νὰ ἀναλογισθοῦν τὰς εὐθύνας των πρὶν ἀποφανθοῦν.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΡΟΣΦΑΤΟΥΣ ΦΥΛΕΤΙΚΑΣ ΤΑΡΑΧΑΣ

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΗΣ ΑΛΑΜΠΑΜΑΣ

'Η βάρβαρος ἀστυνομικὴ παρέμβασις. – 'Ο ἐνταφιασμὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ Νότου. – Τὸ ἔγκλημα κατὰ τῆς 'Αμερικανικῆς Πατρίδος

Τοῦ ἐν Νέᾳ 'Υόρκῃ συνεργάτου μας κ. Δ. Γ. ΚΑΡΜΟΚΟΛΙΑ

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ἡ πολιτεία τῆς 'Αλαμπάμας δὲν ἐδίστασε νὰ καταπατήσῃ τὸ Σύνταγμα τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, ἀρνουμένη ὡρισμένα βασικὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα εἰς τὸν μαῦρον πληθυσμόν της. 'Η προπερασμένη Κυριακὴ θὰ παραμείνῃ ἀνεξίτηλον στίγμα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου, ὅπου ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότης τοῦ ἀτόμου ἀποτελοῦν τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς ἰδεολογικῆς του ὑπάρξεως.

'Ο φανατισμὸς καὶ ἡ ἀπίστευτος στενότης ἀντιλήψεως ὤθησαν τοὺς κατοίκους τῆς ἀνωτέρω πολιτείας νὰ δημιουργήσουν ἐφιαλτικὰς σκηνὰς βαναυσότητος, τὰς ὁποίας ὁ φακὸς τῆς τηλεοράσεως μετέφερεν εἰς ὅλα τὰ ἄκρα τῆς ἀπεράντου χώρας.

Εἶναι εἷς ὅλους γνωστὴ ἡ ἀθλία μεταχείρισις καὶ ὑποτίμησις τῶν νέγρων, κυρίως εἰς τὰς Νοτίους Πολιτείας, ὅπου, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἀμερικανικὰ ἰδεώδη, τοὺς ἀφαιροῦται σχεδὸν πᾶσα προοπτικὴ κοινωνικῆς των βελτιώσεως. Ἐνίοτε, ἡ ἀθλιότης ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ἡ κατάστασις ἀπετέλεσε ζήτημα ἀναμετρήσεως τοῦ Νόμου καὶ τῶν τοπικῶν ἀντιλήψεων. Στρατεύματα ἐχρειάσθη νὰ στείλῃ τόσον ὁ στρατηγὸς 'Αϊζενχάουερ ὅσον καὶ ὁ πρόεδρος Κέννεντυ διὰ νὰ ἐπιβάλουν τάξιν εἰς τὴν 'Αλαμπάμαν, Μισσισσιπῆ καὶ 'Αρκάνσας.

Οὐδέποτε ὅμως ἐχρησιμοποιήθη βίᾳ ἐκ μέρους τῶν ρασιστῶν ὅσον πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Σέλμαν τῆς 'Αλαμπάμας. Νέγροι καὶ λευκοὶ, οἱ ὁποῖοι προσεπάθησαν νὰ πραγματοποισουν πορείαν εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν νέγρων, ὑπέστησαν βάρβαρον ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν τῆς πολιτείας, οἱ ὁποῖοι κατέπνιξαν εἰς τὸ αἷμα τὴν πορείαν, κτυπῶντες κτηνωδῶς μὲ τὰ κλόμς. ἐφορμῶντες ἔφιπποι ἐπὶ προσώπων πάσης ἡλικίας καὶ φύλου καὶ χρησιμοποιοῦντες θαφρυγόνα.

'Η μανία μὲ τὴν ὁποίαν κατεφέρροντο τὰ κτυπήματα τῶν ἀστυνομικῶν ἐναντίον τῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ νόμου πορευομένων συμπατριωτῶν των, ἦτο κάτι τὸ ἀκατανόητον διὰ τὸν μὴ γνωρίζοντα τὸν ἐπαίσχυντον μονοϊδεατισμὸν καὶ μῖσος τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὴν 'Αλαμπάμαν. Τὸ ἐκ τοῦ ρασισμοῦ προερχόμενον μῖσος, ἐπὶ δεκαετηρίδας τώρα ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια ἑνὸς πανισχύρου ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνεπανορθώτως ἐκθέσει. Τὰ ἱερότερα τῶν ἰδεωδῶν του, ἡ ἐλευθερία καὶ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀτόμου, ἔχουν καταστῆ κτήματα προνομιούχων εἰς τὴν 'Αλαμπάμαν, ὅπου μετὰ 190 ὁλόκληρα ἔτη, οἱ κάτοικοί της ἀγνοοῦν τὸν βασικὸν παράγοντα τοῦ μεγαλείου τῆς χώρας των. 'Ο παράγων οὗτος ἀσφαλῶς εἶναι ὅτι ὁ Νέος Κόσμος πάντοτε καλωσώρισε αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐζήτησαν διὰ νέαν πατρίδα καὶ προθύμως τοὺς ὑπεσχέθη ὅλα τὰ ἀγαθά, διὸ τὰ ὁποῖα πρόβλεψαν οἱ Πατέρες τοῦ Συντάγματος, τὸ 1776.

'Η ἀνεξιθρησκεία, ἡ ἀδιαφορία ὡς πρὸς τὸ χρῶμα καὶ τὴν καταγωγήν, ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ ἐκτίμησις πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ προσωπικὰ ἐπιτεύγματα ἐπέτρεψαν εἰς τὸ 'Αμερικανικὸν Ἔθνος νὰ καταστῆ ΜΕΓΑΣ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος. «Ἐν τῇ ἑνώσει ἡ ἰσχὺς», ὑπῆρξε τὸ σύνθημα πάντοτε, ἐνθαρρύνον τὴν ἀξιοποίησιν παντὸς ταλέντου. 'Ο μαῦρος πληθυσμὸς ἀπετέλεσε μίαν ἐξαίρεσιν ἀπὸ τὴν ὑπέροχον αὐτὴν συνένωσιν. 'Απηλευθερώθησαν πρὸ ἑνὸς αἰῶνος, ἀκόμη ὅμως σήμερα, δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθεροι. Ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀδυνατοῦν νὰ συλλάβοὺν πόσον δλάπτουν τὴν 'Αμερικήν, ἔχουν συστηματικῶς ἀρνηθῆ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς νένοους τὴν ἐκ μέρους των προσπάθειαν αὐτοβελτιώσεώς των

«Κανεὶς νέγρος δὲν θὰ μπῆ εἰς τὸ Πανεπιστήμιο τῆς 'Αλαυπάμα», ἐδοντοφώναξεν ὁ Κυβερνήτης της Οὐάλλας τὸ 1963, ἐκτείνων τὰς χεῖρας του ἔμπροσθεν τῆς εἰσόδου του. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Ρὸς Μπαρνὲτ, ὁ πρώην Κυβερνήτης τοῦ Μισσισσιπῆ. Ἔξω ἀπὸ τὰς περισσοτέρας ἐργασίας, τὰ κόσμια οἰκήματα, τὰ σχολεῖα, τὰ ἐστιατόρια, τὰς αἰθούσας διασκεδάσεως, ὁ δυστυχὴς νέγρος παρεμερίσθη ὡς μολυσμένος εἰς τὰς δύο ἀναφερθείσας πολιτείας, εἰς τὴν Ν. Καρολίναν, Φλώριντα, Λουϊζιάναν, 'Αρκανσας, Γεωργίαν κ. ἄ.

'Επειδὴ ὅμως παραλλήλως πρὸς τοὺς ἀρνητικῶς ὑπερευαισθήτους, ὑπάρχουν εὐτυχῶς πολλοί, τῶν ὁποίων ἡ συνείδησις ἐπαναστατεῖ μὲ τὰς ἰδέας τῶν Μπερνὲτ καὶ Οὐάλλας, εὑρισκόμεθα σήμερον πρὸ καταστάσεως ψυχικοῦ βρασμοῦ καὶ ἀγανακτήσεως. Χιλιάδες φοιτηταὶ καὶ ἄλλοι πολῖται, λευκοὶ καὶ μαῦροι, ἔχουν σχηματίσει ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται διὰ τὴν κοινωνικὴν προαγωγὴν τῶν στερημένων. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των μάχονται μὲ πίστιν καὶ ἀξιοθαύμαστον αὐταπάρνησιν. 'Η σύγκρουσις τοῦ εὐγενοῦς των ζήλου μετὰ τοῦ ἐκτροχιασμένου ρασιστικοῦ φανατισμοῦ, πολλάκις ἀποβαίνει μοιραῖος. ...καὶ ἀξιοθρήνητος, ἀφοῦ ἀπὸ χέρι 'Αμερικανοῦ πίπτει 'Αμερικανός. Τρεῖς Νεοῦορκέζοι ἔφηβοι τὸν παρ. Αὔγουστον, εἰς Μισσισσιπῆ, μὲ κατατρυπημένα τὰ σώματα ἀπὸ σφαίρας καὶ ἀκρωτηριασμένα τὰ ἄκρα. Εἷς ἱερεύς, εἰς τὸ Μίσιγκαν, πολτοποιημένος ἀπὸ ὀδοστρωτῆρα. Μία νέγρα μητέρα, εἰς Ν. 'Υόρκην μεταγμένη εἰς τὸ τσιμέντο ἀπὸ τὰς χεῖρας ἀστυνομικῶν. Καὶ πρὸ ἡμερῶν, ἕνας ἄλλος νεομάρτυς: 'Ο ἐκ Βοστώνης διαμαρτυρόμενος ἱερεὺς Τζαίημς Ρήμτς, τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ συνθλίβη ἀπὸ τὰ κτηνώδη κτυπήματα τριῶν ρασιστο - ἀληθῶν εἰς τὴν Σέλμαν τῆς 'Αλαμπάμας. Μόλις δύο ἡμέρας πρότερον, παρακολουθῶν ἐκ Βοστώνης μέσω τῆς τηλεοράσεως τὴν τραγῳδίαν τῶν κυριολεκτικῶς θηριζομένων νέγρων, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῆ ἐκεῖ, διὰ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν διαμαρτυρίαν, ὡς ἔπραξαν δεκάδες ἄλλων μελῶν τοῦ κλήρου. Ἦτο δὲ ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀτυχὴς 38ετὴς ἱερεὺς μετέβαινεν εἰς τὰς Νοτίους Πολιτείας, ὅπου εὗρε τὸν διὰ ροπάλου θάνατον.

Τουλάχιστον, 30 ἔντονα συλλαλητήρια ἀνὰ τὰς Πολιτείας καὶ τὸν Καναδᾶν ἐξέφρασαν τὸν ἀποτροπιασμὸν των διὰ τὰ ἐπεισόδια. 'Ο νέος ὑπουργὸς Δικαιοσύνης Νίκολας Κάτσενμπακ διέταξεν ἄμεσον σύλληψιν καὶ ποινικὴν δίωξιν τῶν ὑπευθύνων διὰ τὰς βιαίας ἀναχαιτίσεις τῶν εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας πορευθέντων ἐκ Σέλμας, δεδομένου ὅτι τοῦτο ἐγένετο ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ νόμου. 'Ο πρόεδρος Τζόνσον, ὁμιλῶν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τοῦ Κογκρέσσου, ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ ὑπ' αὐτοῦ προταθεὶς νόμος θὰ ἀναγνωρίζῃ τὸ δικαίωμα ψήμου εἰς πάντα 'Αμερικανόν, ἐπιβάλλων κυρώσεις εἰς τοὺς τυχὸν ἀντιτιθεμένους.

Αἱ εὐχαὶ ὅλων τῶν εὐσυνειδήτων πολιτῶν τὸν συνοδεύουν, διότι ἐγκλήματα, ὡς τῆς 'Αλαμπάμας πρὸ δύο ἑβδομάδων, θὰ πρέπει νὰ ἀπασχολοῦν καὶ νὰ συγκινοῦν κάθε ἀνθρωπίνην ψυχήν, ἔχουσαν συναισθησιν τῆς ἰδέας τοῦ «πλησίον».

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΥ ΖΙΡΑΡ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ καὶ ὁ κόσμος του

Θ'

Τί ἡμπορεῖ νὰ περιμένη κανεὶς ἀπὸ ἕνα ἐπιπόλαιο παιδί, ἀπὸ ἕνα νέον ἢ μιὰ νέα ἐπιπολαία, ἀπὸ ἕνα γέρο ἢ ἕνα ὥριμον ἄνδρα ἐπιπόλαιο, ἀπὸ μιὰ γυναίκα ἢ μιὰ μητέρα ἐπιπολαία, ἂν μὴ κάθε ἀπερισκεψία, κάθε μωρία, οἱαδήποτε ἀξιόποινο πρᾶξι, ἀτίμωσι καὶ ἠθικὴν πτῶσιν;

Κάποτε ἀπέπλευσαν δύο πλοῖα γιὰ νὰ κάμουν τὸ ἴδιο ταξίδι καὶ νὰ φθάσουν στὸ αὐτὸ λιμάνι.

Τὸ ἕνα εἶχε γιὰ κυβερνήτη ἕνα ἄνδρα σοβαρόν, συνετὸν καὶ ἱκανόν, ὁ ὁποῖος ὑπελόγιζε, ἐξήταζε, ἐπώπτευε συνεχῶς τὴν πορεία τοῦ σκάφους του. Τὴν καθωρισμένην ἡμέρα τὸ πλοῖο μὲ αὐτὸν τὸν κυβερνήτη ἔφθασε ὁμαλῶς στὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ του. Τὸ ἄλλο σκάφος εἶχε ἕνα τολμηρὸν μὲν κυβερνήτην, ἀλλὰ ἄνθρωπον ἀσύνετον καὶ ἐπιπόλαιον, ὁ ὁποῖος ἐκομπορρημονοῦσε ὅτι ἦτο ἱκανὸς ν' ἀποφεύγῃ ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ ὅτι ἐγνώριζε θαυμάσια τὴν πορεία, ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ πλοῖο. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ἐποπτεύῃ μὲ προσοχὴ τὸν πλοῦν, νὰ κυβερνᾶ καὶ νὰ ἐπαγρυπνᾶ ἀκαταπαύστως ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ ἀτμοπλοίου, αὐτὸς διεσκέδαζε, ἐγελοῦσε καὶ ἔκανε διάφορες ἀνοησίες μὲ τοὺς ἐπιβάτες. Ἔτσι, ἕνα πρωΐ, μετὰ ἀπὸ μιὰ νύκτα τρελλῆς διασκεδάσεως, ὅταν ἄρχισε νὰ γλυκοχαράζῃ, τὸ σκάφος ἔπλεε πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν καὶ ὁ πιλότος, σαστισμένος, μὴ δυνάμενος νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν πορεία, ποὺ ἀκολουθοῦσε τὸ σκάφος του, τὸ ἔρριξε καὶ τὸ συνέτριψε ἐπάνω σὲ ἕνα βράχο.

Κατὰ παρόμοιο τρόπο, τὸ φρόνιμο καὶ συγκεντρωμένο στὸν ἑαυτόν του παιδί, θὰ ὁδηγήσῃ μὲ σύνεσι τὸ εὔθραυστο καράβι τῆς ζωῆς του στὴ θάλασσα τοῦ κόσμου καὶ θὰ φθάσῃ μὲ ἀσφάλεια σὲ ὑπήνεμο καὶ γαλήνιο λιμάνι· τούναντίον, τὸ ἐπιπόλαιο παιδί, ἐκεῖνο ποὺ ἀφήνει τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασύρεται ἀπὸ τοὺς ἀνέμους τῶν παθῶν, θὰ κινδυνεύσῃ, μοιραίως, νὰ ναυαγήσῃ ἀνάμεσα στοὺς σκοπέλους τῆς ζωῆς.

Τὸ ἐπιπόλαιο παιδὶ ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ ἄνθρωπος διανοούμενος μὲ τὴν πραγματικὴ σημασία τῆς λέξεως. Διὰ νὰ γίνῃ διανοούμενος, ἐπιστήμων, ποὺ θὰ ὠφελήσῃ καὶ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν κοινωνίαν, πρέπει νὰ μελετήσῃ, νὰ συγκεντρωθῇ, νὰ ἐρευνήσῃ πολύ, νὰ ἐργασθῇ μὲ θετικότητα καὶ σταθερότητα.

Τὸ ὑπερήφανο καὶ ἐπιπόλαιο παιδὶ ποτὲ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ γίνῃ μιὰ ἠθικὴ προσωπικότης, οὔτε ἁπλῶς ἕνας ἄνθρωπος τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ. 'Η ἀρετὴ εἶναι ἡ συνέπεια τῆς ἕξεως τοῦ καλοῦ, συγκροτεῖται μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς συνειδήσεως, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν παθῶν. 'Η ἐπιπολαιότης τοῦ παιδιοῦ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ἀστάθεια, τὸ πεῖσμα, τὴν ἀνυπομονησία, τὴ νωχέλεια, τὴν ἀνησυχία μὲ κατώτερα ἐλατήρια καὶ σκοπούς. Δὲν ξέρει καὶ δὲν ἠμπορεῖ τὸ παιδὶ αὐτὸ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξίαν τῆς θελήσεως ὡς τεραστίας δυνάμεως.

Τὸ ἐπιπόλαιο παιδὶ εἶναι καὶ ἀπρόσεκτο στὴ γλῶσσα του. Χωρὶς νὰ σκεφθῇ τὰ ἠθικὰ τραύματα καὶ τὰ ἐρείπια, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ, ἐκστομίζει στὸν κύκλο του λόγια σκωπτικά, σατυρικά, σκανδαλιστικά.

'Υπάρχει, λέγει μιὰ σοφὴ γυναίκα, μιὰ λέξις τόσο σύντομη, ποὺ τὴν ἐκστομίζει ὁ ἐπιπόλαιος, προτοῦ ἡ σκέψις του ἔχει τὸν χρόνον νὰ τὴν ἐξοβελίσῃ. Λέξις τόσον ἐπιπολαία, ποὺ κυκλοφορεῖ ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, χωρὶς νὰ ξέρῃ κανεὶς ἀπὸ ποιὰ χείλη πρωτοεβγῆκε. Λέξις μὲ τόση δύναμι, ποὺ κατακυρώνει τὴν κακολογία, αὐθεντικοποιεῖ τὴν συκοφαντία, θέτει εἰς κυκλοφορίαν λόγια, ποὺ καταστρέφουν τὴν φήμη καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἄλλου, χωρὶς καὶ νὰ μπορῇ κανεὶς νὰ τὰ σταματήσῃ· καὶ τὰ λόγια καὶ οἱ ψημολογίες προπαρασκευάζουν τὴν ἐρείπωσι ἢ τὴν ἀπελπισία ὁλοκλήρων οἰκογενειῶν. Λέξις, ποὺ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν νεότητα τὴ χαρά, ἀπὸ τὸ γῆρας τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴ γαλήνη, ἀπὸ τὶς ἀγαθὲς καρδιὲς τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν καλωσύνη, ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο ἕνα μέρος τῆς εὐτυχίας του. Καὶ εἶναι ἡ λέξις αὐτή, ἡ τόσον καταστρεπτική: «Λ έ ν ε». Λένε... ὅτι ὁ τάδε κλπ. κλπ. Καὶ ἡ λέξις «λ έ ν ε» εὑρίσκεται συνεχῶς στὰ χείλη τοῦ ἐπιπολαίου ἀνθρώπου.

(Διασκευὴ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΣΒΕΤΣΟΥ)

4-4-65 Δ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. ΕΥΑΓΓ. ΜΑΡΚΟΥ (θ' 17 - 31)

"ΗΝΕΓΚΑ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΣΕ,,

Τοῦ αἰδεσ. κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ ἱστορία τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, θὰ πρέπει, φίλοι ἀναγνῶσται, νὰ ἐμβάλῃ ὅλους μας καὶ μάλιστα τοὺς γονεῖς, σὲ πολλὲς καὶ σοβαρὲς σκέψεις. Πρῶτον, θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν οἱ πολλοὶ καὶ σοβαροὶ κίνδυνοι ποὺ ἀπειλοῦν τὰ παιδιά μας καὶ δεύτερον νὰ κυττάζουμε νὰ τὰ φυλάξουμε ἀπὸ τὸ κακὸ ἢ καὶ νὰ τὰ θεραπεύσουμε. Δὲν πρόκειται βέβαια ἐδῶ νὰ μιλήσουμε γιὰ κινδύνους φυσικοὺς καὶ σωματικούς. Θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τοὺς ἠθικοὺς κινδύνους, ποὺ εἶναι ἄλλως τε τρομερώτατοι καὶ ψυχοκτόνοι καὶ ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια ὄχι μόνον τῶν νέων, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα τῆς κοινωνίας.

"Ολοι μας γνωρίζουμε, ὅτι τὸ παιδί, διότι εἶναι ἄπλαστο καὶ ἄωρο, εἶναι καὶ περισσότερον εὐπρόσβλητο καὶ ἐπικίνδυνο νὰ μολυνθῇ καὶ νὰ χαλάσῃ. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἴδιοι κακοὶ συντελεσταὶ προσβάλουν περισσότερον τοὺς μικροὺς παρὰ τοὺς μεγάλους, ἄν καὶ ἀπὸ τὸ ἠθικὸ κακὸ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι σίγουρος κανένας. Γνωρίζουμε ἐπίσης ὅτι τὸ κακὸ σήμερα ἔχει ἐπεκταθῆ σὲ τρομερὲς διαστάσεις παρουσιάζεται σὲ χίλιες - δυὸ μορφές, ποὺ ἢ μιὰ εἶναι πονηρότερη καὶ χειρότερη ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη βέβαια νὰ ἀναφέρουμε τὰ διάφορα κακά, ποὺ μᾶς περιβάλλουν, θὰ τονίσουμε μόνον χαρακτηριστικὰ καὶ θὰ ὑπογραμμίσουμε, ὅτι ἡ βασικὴ ρίζα ὅλων τῶν κακῶν καὶ ὁ ἐφευρέτης αὐτῶν καὶ ὁ πονηρὸς μαέστρος, ποὺ μαεστράρει καὶ ρυθμίζει τὸ κακὸ σὲ ὅλες τους τὶς μορφὲς καὶ σὲ ὅλη του τὴν ἔντασι, εἶναι ὁ Διάβολος. Αὐτὸς εἶναι, ποὺ ἐφευρίσκει ὅλα τὰ κακά, χρησιμοποιῶν τὴ φυσικὴ πονηρία τῶν ἀνθρώπων καὶ αὐτὸς χύνει τὸ ἠθικὸ δηλητήριο μέσα στὶς ψυχές. Κατορθώνει ἔτσι, καὶ μάλιστα ὅταν τὶς βρίσκει ἄωρες καὶ ἄπλαστες, νὰ τὶς δηλητηριάζῃ, νὰ τὶς μολύνῃ.

'Ο Διάβολος κρύβεται πίσω ἀπὸ ὅλα τὰ ἠθικὰ κακὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἐπηρεάζεται ἀπὸ αὐτά, καταντᾶ δαιμονισμένος. Βέβαια δὲν ἔχουμε νὰ κάνουμε «πρὸς σάρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου», δηλαδὴ πρὸς τὸν διάβολον. Αὐτὸς ὁρύεται «ὡς λέων ζητῶν τινα καταπίει» καὶ στὰ δικά του τὰ φοβερὰ νύχια πέφτουν τὰ παιδιά μας ὅταν παρασύρωνται πότε ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ πότε ἀπὸ τὸ ἄλλο κακὸ καὶ δικά του θύματα εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ νέοι, ποὺ καταντοῦν στὰ φρενοκομεῖα καὶ στὰ σανατόρια ἢ στὰ ἄσυλα καὶ στὶς φυλακὲς ἀνηλίκων ἢ κατατάσσονται στὰ στρατόπεδα τῆς ἀλητείας καὶ τοῦ τεντυμποϋσμοῦ.

'Αλλὰ τί νὰ κάνουμε;... Τί μπορεῖ νὰ γίνῃ γιὰ τὴν πρόληψη καὶ τὸ σταμάτημα τοῦ κακοῦ;... 'Αγωνιώδη καὶ μεγάλα τὰ ἐρωτήματα αὐτά, φίλοι ἀναγνῶσται. 'Ερωτήματα, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βροῦνε ποτὲ λύσι, ἔστω καὶ ἂν ἐρωτηθοῦν ὅλοι οἱ ἐγκληματολόγοι καὶ οἱ ἠθικολόγοι τοῦ κόσμου καὶ οἱ μεγαλύτεροι σοφοὶ καὶ παιδαγωγοί. Μιὰ εἶναι ἡ μόνη καὶ ἀποτελεσματικὴ λύση: Τὸ νὰ ἀκολουθήσουν οἱ γονεῖς ὅλων τῶν αἰώνων καὶ οἱ σύγχρονοι ἑπομένως γονεῖς, τὸ παράδειγμα τοῦ δυστυχισμένου πατέρα, ποὺ ἀναφέρεται στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο. Δηλαδή, νὰ ὁδηγοῦν τὰ παιδιά τους, οἱ ἴδιοι, ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἀπὸ κοντά, στὸ Σωτῆρα Χριστό. Τίποτε ἄλλο. Μὲ τὴν ἐξῆς μόνον διαφορά: Νὰ ὁδηγοῦν στὸν Κύριο ἀπὸ μικρὰ ἀπὸ μωρουδάκια καὶ ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ ἑνώνουν μαζί Του, ἀπὸ τότε ποὺ κυοφοροῦνται μέσα στὰ σπλάγχνα τῆς μητέρας των. Διότι ὅταν ἀφήσουν καὶ μολυνθοῦν τὰ παιδιά τους ἀπὸ μικρὰ καὶ προχωρήσῃ τὸ κακό, τότε καταντᾶ φοβερὸς δαιμονισμὸς καὶ δύσκολα θεραπεύεται.

'Αλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν ἀπὸ μικρὰ καὶ μάλιστα ἀπὸ τῆς ἐμβρυϊκῆς των καταστάσεως νὰ ἑνώνωνται τὰ παιδιά μας μὲ τὸν Χριστόν;... Διὰ τῶν γονέων. Πρέπει δηλαδὴ οἱ γονεῖς νὰ εὑρίσκωνται στενὰ ἑνωμένοι διὰ τῶν μυστηρίων μὲ τὸν Κύριον. Καὶ μάλιστα ἡ μητέρα, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται καὶ γιὰ τὸν ἑαυτόν της καὶ γιὰ τὸ παιδί της συχνὰ καὶ τακτικὰ νὰ ἑτοιμάζεται διὰ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ νὰ κοινωνῇ τὰ ἄχραντα μυστήρια κατὰ τὴν περίοδον τῆς κυήσεως καὶ τῆς γαλακτοτροφίας καὶ ἀφοῦ βαπτίσουν τὸ νήπιον ἀπὸ νωρὶς θὰ πρέπει συχνὰ νὰ τὸ κοινωνοῦν. Καὶ ὅταν σιγά - σιγὰ τὸ παιδὶ μεγαλώσῃ καὶ νοιώσῃ θὰ πρέπει νὰ τὸ ὁδηγήσουν εἰς τὴν ἐξομολόγησιν γιὰ νὰ χαριτώνεται ἔτσι «παιδιόθεν» ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ὁπότε θὰ εἶναι ἀπρόσβλητον ἀπὸ τὶς ἐπιβουλὲς τοῦ ἀντικειμένου. Αὐτὰ ὅμως ἰσχύουν διὰ γονεῖς πιστοὺς καὶ εὐσεβεῖς.

Ποῦ βρίσκεται ἡ ἀλήθεια; "Ενας Γάλλος δημοσιογράφος ἐζήτησε τὴν γνώμη τῶν ἐκπαιδευτικῶν παραγόντων, ὅσο καὶ τῶν γονιῶν καὶ κατέληξε στὸ συμπέρασμα, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξῃ συμβιβασμὸς ἀνάμεσα στὰ δύο στρατόπεδα. Οἱ γονεῖς ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ δάσκαλοι καὶ κα θηγητὲς εἶναι αὐστηροὶ καὶ ὅτι ἐκδικοῦνται στὴν πραγματικότητα τὰ παιδιά, ἰδιαίτερα στὰ μαθήματα δευτερευούσης σημασίας, ποὺ δὲν θὰ τοὺς χρειασθοῦν διόλου.

Συγκεκριμένως, ἡ κατηγορία τῶν γονιῶν συνίσταται στὰ ἑξῆς:

—Σήμερα, λένε, οἱ καθηγητὲς δὲν εἶναι τίποτε περισσότερο ἀπὸ κουρασμένοι δημόσιοι ὑπάλληλοι. Τὰ μαθήματα ποὺ παραδίνουν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν καταληπτὰ ἀπὸ τοὺς μαθητές, γιατὶ ὁ δάσκαλος δὲν πολυενδιαφέρεται γι' αὐτό. Δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὰ παιδιά. Κάνει ἁπλῶς ρουτινιάρικα τὴν δουλειά του. "Οταν ὅμως ἔλθῃ ἡ ὥρα τῶν ἐξετάσεων γίνεται αὐστηρὸς καὶ ἐκδικεῖται τὰ παιδιά. Οἱ δάσκαλοι ἔχουν χάσει τὴ σοβαρότητά τους. Δὲν μποροῦν νὰ ἐπιβληθοῦν στὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα σὲ πολλὲς περιπτώσεις ψυχολογικὰ καὶ πνευματικὰ τοὺς ἔχουν ξεπεράσει.

'Αλλὰ ποῦ βρίσκεται ἡ ἀλήθεια; "Ισως οἱ γονεῖς νὰ εἶναι περισσότερο αὐστηροί. 'Η ἀλήθεια, πάντως, βρίσκεται στὸ γεγονός, ὅτι οἱ δάσκαλοι εἶναι τὰ πρῶτα θύματα τῆς ἀνατροπῆς τῶν κοινωνικῶν ἀξιῶν τοῦ καιροῦ μας. Οἱ γιατροὶ καὶ δικηγόροι ξαναπῆραν τὴν ἐπαγγελματική τους θέση, ἀλλὰ οἱ δάσκαλοι ἔχασαν τὸ γόητρό ποὺ εἶχαν ἄλλοτε.

Ποῦ ὀφείλεται αὐτό; Κατ' ἀρχήν, στὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα, ποὺ δὲν ἀλλάζει ὥστε νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν κοινωνικὴ ἐξέλιξη καί κατὰ δεύτερο λόγο στὸ γεγονός, ὅτι ἡ ψυχολογία καὶ οἱ ἰδέες γονιῶν καὶ μαθητῶν εἶναι σήμερα πολὺ διαφορετικές.

—Μᾶς ἔχουν κηρύξει τὸν πόλεμο καὶ μᾶς θεωροῦν καθυστερημένους, λένε οἱ δάσκαλοι καὶ οἱ καθηγητές. Κανεὶς δὲν μᾶς ὑπολογίζει. Τὸ κράτος μᾶς ἔχει παραπετάξει. 'Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὶς περισσότερες φορὲς δείχνουμε ἐμεῖς μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ παιδιά. Εἴμαστε ὅμως οἱ αἰώνιοι παρεξηγημένοι.

Μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε, ὥστε ὁ πόλεμος αὐτὸς νὰ σταματήσῃ; Πρὸς τὸ παρόν, ὄχι. Οἱ ἀπόψεις τόσο τῶν δασκάλων, ὅσο καὶ τῶν γονιῶν εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες. Οἱ πρῶτοι θεωροῦν ὅτι τὰ σημερινὰ παιδιὰ δὲν θέλουν νὰ μορφωθοῦν καὶ ὅτι οἱ γονεῖς των οὐσιαστικὰ τὰ βοηθοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή, μὲ τὸ νὰ νομίζουν, ὅτι ἔχουν γεννηθῆ μεγαλοφυᾶ καὶ ὅτι δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ μελέτη

Οἱ δάσκαλοι τὰ πιστεύουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνουν σύμμαχοι τῆς ἀμαθείας τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ ἀντίθετα νὰ ἀσκήσουν τὴν ἐπιρροή τους, γιὰ νὰ τὰ μορφώσουν.

Η ΕΛΠΙΔΑ ΣΤ